

84 (2 = 411.2) 6
C888

Е. СТИОАРТ

БАКАЛАР

96686

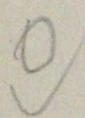
P2
C88

Е. СТЮАРТ

БАКАЛАР

(Алтай тилге *Е. Палкин* көчүргөн)

98996

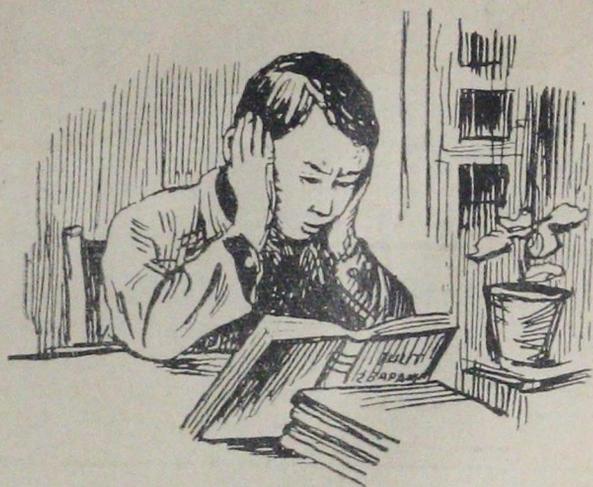
Республиканская библиотека
БИБЛИОТЕКА

ТУУЛУ АЛТАЙДЫҢ
БИЧИКТЕР ЧЫГАРАР ИЗДАТЕЛЬСТВОЗЫ
1960

84(2-411.2)6-3

Q 888

5-CE-5

ГЕРОЙЛОР ӨЗҮП ЖАТ

Кичинек кара уулчагаш
Книга кычырып үренет.
Курч жаш көстөри
Букваларла жүгүрөт.

Кандый жүзүн солундар
Жүрүмисте болуп жат!
Кандый кеен кайкалдар
Телекейде өдүп жат!

Учы көрүнбес тенгисте
Уулга кереп көрүнөт.
Кара-көк толкулар
Кандый бийик көдүрилет!

Кандый да боро куштар
Калактажып учкулайт.

Улу күчтү жаан тенгис
Уур анганып, жайканат.

Жер-телекей үстүндө
Кем де жок деп билдирет.
Өскө жердин жарады
Ыраакта, ыраакта көрүнөт.

Жаңгыскан кереп жайканып,
Ичкери, ичкери барып жат.
Жалтанбас укту улустар
Амадузына жүткүп жат.

Ичерге ару суу жок,
Жириге, калак, курсак жок.
Өскө жерде нажы көп,
Өлөргө шылтак мында көп.

Кандый да кийик кыйгылар
Угулгандый бодолот...
Кичинек уулчак ончозын
Кайкап, коркып кычырат.

Кандый да жебрен улусла
Уулчак бичиктен танышты.
Ыраак озогы жүрүмди
Ырысту бала бил алды.

Учында көөркий үргүлөп,
Уйуктап калбай канайтты.
—Эрке балам, көөркий,— деп,
Энези келип, жайкады.

Эртезинде энирде
Уулчак база ла кычырат.
Кара көстөри жалтырап,
Кайдаар да көрүп сананат.

Көстөринде, көксинде
Көрнө, жалбыш көрүнөт.
Немештерле жуу өдөт,
Краснодон город өртөлөт.

Страницалар сайын уулчагаш
Өзүп бараткандый бодолот.
Жүрүмнинг чыны, төгүни
Жүрекке иле жарталат.

Өштүни ол женерге,
Чертенип турат улуска.
Немецтер шылап турарда,
Нени де айтпайт бараксан.

Шевцовала кожо ол
Корон соокто барадат,
Кошевойло кожо уул
Немештерле тартыжат...

Шыралаган улуска
Чындык жолды көргүзөт,
Кинчектенген калыкка
Килемжизин жетирет.

Орооны учун уулчагаш
Омок, күчтү тартыжат.
Геройлордын кийининен
Кеен санаалу барадат...

... Эне Совет төрөлис
Эмди чек жаранган,
Оны корып, качан да
Краснодондор жыгылган.

Жаны жайым салымду
Жаны үйелер өзүп жат,

Jaан амадуга амадап,
Jaны геройлор барып jат.

Ичкери жүрүмди ырысту
Эдетен эрлер кожондойт,
Кызыл галстугы элбиреп,
Геройлорыс кожондойт.

БАКАЛАР

Ўлји састын жанынан
Ўч баканы экелдис.
Банкага суу уруп,
Бакаларды салдыбыс.

Томонокторды тудала,
Сууга база чачтыбыс.
—Торолобогор, бакалар,
Ток жүрүгөр,— дедибис.—

Шокчылдарга соктыртпай,
Корулап, бис кичеерис.

Соок сууны жыдытпай,
Солып уруп турарыс.

Солун слерди көрөргө,
Сонуркап келер айылчылар:
Пионерлер бисте көп,
Мында бистинг отрядтар.

Балкашту сасла жүргенче,
Банкада отураар.
Жаңы жерге көчтис деп,
Бапылдажып, жыргагар!...

Онойдо бис айдала,
Айылдан чыгып бардыбыс.
Кызыл талду аралдан
Кызылгат терип жүрдибис.

Ойто жанып келеле,
Ондоп болбой, кайкадыс:
Чагы чыккан бакалар
Чалкойто жаттылар!

— Анна Карповна, айтсагар,
Арга-эпти тапсагар.
Бакаларыс өлүп жат,
Батаазын, канайдар?

— Жартап айдып берейин,
Жазап угаар жаш балдар:
Жаантайын ла сууда
Жадып болбос бакалар!

Олорго ару кей керек,
Ол сууны төгүгер!
Жажыл өлөңдү сас керек,
Жартап эмди билигер!

Банкада сууны төгөлө,
Бакаларды чыгардыс.
Талып калган көөркийлерди
Узаак көрүп отурдыс.

Кенетийин бирүзи
Кертес эдип тынданды.
Эки арткан бакалар
Эмеш жадып, анданды!

Билинип келген бакалар
Бисти кайкап көрдилер.
Ончо балдар каткырып,
Ого сүреен сүүндилер!

База чымындар тудала,
Банкага ойто салдыбыс.
Оок таштарды текпиштеп,
Ондо жазап чоктыбыс.

Бакалар ого чыгала,
Кей тынып отургай.
Жаңгы жерге эптежип,
Жардак үнин угускай.

Ачынбагар, бакалар,
Жаман болбой канайтты.
„Бак, бак, ква!“ — деп,
Бакалар каруузын жандырды.

ОТРЯД ЛУУЛДЫ

Класстын ичин јаскы күн
Кандый да эрке јарыдат.
Коммунизм керегинде
Коля-вожатый куучындайт.

Орооныстын картазынан
Ол солундар көргүзет,
Келер жүрүм балдарга
Кенетийин көрүнөт:

Сары кумак чөйилген
Сары чөлдин ордына
Јажыл бүри јайканып,
Јай келет јажына.

Јара каткан јер јадат,
Јаркынду күн изидет.
Торо јер ээн јадат,
Тобрак күлдий ээжилет...

Је Советтер күчиле
Јер тынданып јажарат,
Ак садтар чечектейт,
Аш табышту јайканат.

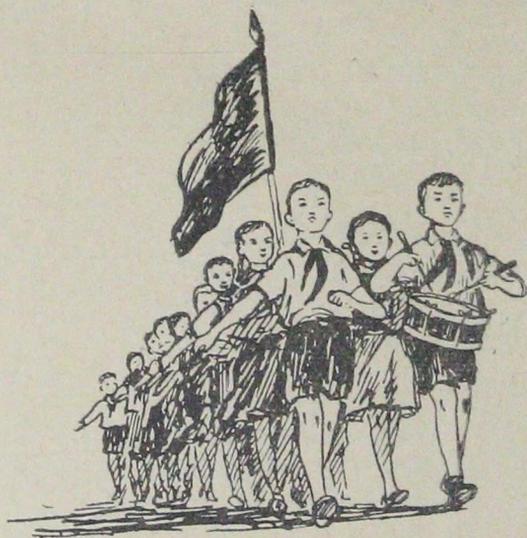
Чөрчөктөги алтайдый,
Чөл јажарып өскөргөн.
Агын суунын мызылдап,
Агып келерин кем билген!

Жалкын оды жаркындап,
Жарык гәстер тургулайт.
Жаан, күчтү керептер
Жангы жолло баргылайт...

Үренчиктер куучынды
Кайкагылап отурат,
Кандый ырысту ороондо
Өскөнис!—деп айдыжат.

Келер жүрүм балдарды
Кеен санаага көдүрет.
Бистин жүрүм сүрекей
Өзүп жат,—деп көргүзет.

Солун жылдар там ла
Солундарын экелер,
Совет ороон жаранып,
Кайкамчылу ой болор!

АЙЫЛЧЫЛАР

Пионерлер колхозтон
Биске келип жүрдилер.
Олор бу лагерьде
Ойын-концерт көрдилер.

Коля акка чыгала,
Чурана тартып ойноды.
Чураназы сүреен жаан,
Бойы көрүнбей отурды.

Ира эмеш манзаарып,
Ичкери көрүп, сананды,
Амыр-энчү керегинде
Үлгерди жакшы кычырды!

Нэля ла Тамара
Неден де айабас болуптыр,
„Казачок“ деп танецти
Эптү ойноды, көөркийлер.

Ончо балдар жуулала,
Кожон-жангар чөйдилер.
Кокурлу ла сүүнчилү
Коот-жыргал эттилер.

Пионерлер учында
Пирамида көргүсти.
Кенетийин адару
Келип, оморды түйметти.

Кичинек Ида коркыды,
Пирамида бузулды.
Ондый да болзо, оморго
Балдар сүреен сүүнди.

Колхозыска айылдап
Келигер деп айдышты.
—Барарыс!—деп, сүүнип,
Балдар кол чабышты!

ТҮЛКҮЧЕКТЕР

Бистин тайгада фермада
Көп түлкүлөр журтап жат!
Көрөргө жаантайын кайдан ла
Көп балдар келип жат.

Качан ондо болзогор,
Карыган өбөгөнгө туштараар,
Сүмелү айткан куучынын
Сүреен сонуркап угараар.

— Табыштанбагар... Түлкүлөрдү
Тарындырбагар, балдарым.
Түлкү өңжүк болзын деп,
Түни-түжиле кичеедим,
Курсакты ойинде бербезе,
Кулугурлар жаранбас,
Түги сынып, уужалып,
Түлкүчектер бааланбас.

Онын учун оларды
Ойинде азырап жадыбыс.
Јетен жүзүн курсагын
Јеткил берип турубыс.
Кайыккадый эт бар,
Каймактыган сүт бар,

Оодып салган сөөк бар,
Отрубь деп јарма бар.
Кара-күрен картоп бар,
Кајыр-мајыр морковь бар.
Јибидип койгон калаш бар,
Јип, јип аладылар!

Килемкей өрөкөн тұлкүлерди
Кичееп азырап жүгүрет,
Ак јайбак аяктарда
Аш-курсакты экелет,
Үстү-јуулу эт јадат,
Иридип койгон сүт јадат.

„Кертип койгон морковь бар,
Керек дезе өлөң бар,
Јымжак чыкту калаш бар,
Јыткарбай ла тыгынаар!“

Боро тұлкүлер ачына
Борбондожып јелгилейт.
Буттың-колдың алдынан
Блаажып, једип келгилейт.

Эки чайнап, ажырып,
Этти озо јигилейт.
Сүреен мендеп, шапылдап,
Сүтти јалап ичкилейт.

Калаштар да јоголот,
Кату сөөк тө токтобойт.

Кирлү айагын тўлкўлер
Килейте жалап салгылайт.

Омок кўстўри жалтыражып,
Ончо тўлкўлер тургулайт.
База нени беререер?—деп,
Сурагандый кўргўлейт:
—Кайран тату эт кайда?
Каймактыган сўт кайда?

Кыртылдаган морковьтон
Кылт этире ажызам!..
Жылу койу курсактан
Жыгылганча ажанзам!...

Кўрзўгўр дў тўлкўчекти!
Кўрмўстинг онын кылыгын!
Айагын тиштенип алала,
Апаратканын, апаратканын!

КЕЛЕСКЕН

Келескен бүгүн
Кенетийин кунуккан:
Жорголоп, жорголоп
Жолго чыккан.

Кызыл төнөшти
Кырлай желген,
Эбире көрөр деп
Энчикпей келген...

Же аркада
Балдар туштаган.
Конгур келескен
Колго тудулган.

—Кеен школыска
Апарарыс—дешти.
—Школыска сый!—деп
Балдар сүгүнди.

Келескен нени де
Аайлап болбоды.
Тырлас эдип,
Ары чурады...

Тынду куйругы
Артып калды!..
Эмди ол уйадан
Эригип, чыкпайт,
Жаңы куйруктын
Өзөрүн сакыйт.

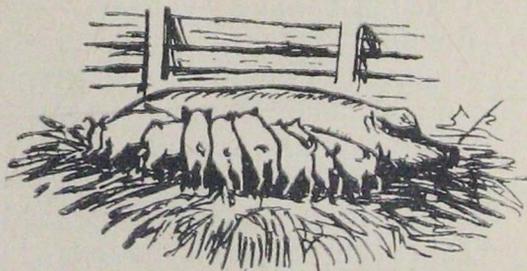

ЧОЧКОЧОКТОР

Төнөн чочко баштап ла
Төрөп бербей канайтты.
Кызыл тас балдары
Кыртылдажып манташты.
Je эне чочко балдарын
Jeерип таштап ырады.
Он эки жаш балдары
Орбойыжып кайкашты:
—Эмди мен эне—деп,
Эне билбес канайткан?
Аамай тенек балдарды
Айса не чыгарган?..
—Чочкочоктор куру!—деп,
Настя эје жүгүрет.—
Зоотехник, болуш!—деп,
Солуктап ол жүгүрет.
—Кандый мындый чочко!—деп,

Карыган эмчи ачынды,—
Лаш эне ондый ла
Жарбынчаак,—деп жартады.
Настя эје эмчиле
Чочконы туттылар.
Тенек чочко балдарын
Телидип турдылар.
—Эмди билин, чочко,—деп
Электеп тургулайт.—
Сыныкпа, кунукпа,—деп
Сыймагылап тургулайт.
Чочко до болзо, мал эмей,
Чочытпагар—дешкилейт.
Чырайы жаман балдарын
Чыдадып алгай—дешкилейт.
Көк өлөннинг үстүндө
Көөркий чочко жадыры,
Эне болуп өскөнүн
Эмди билип жадыры.
Аштап калган балдары
Анаң-мынаң түрткүлейт,
Курйуктары чычандап,
Курты кайнап, эмгилейт.

КҮСКИ КҮН

Жанмыр, жанмыр жаап жат,
Жалбырактар түжүп жат.
Кайыгнын бажы сап-сары,
Калтыражат бүрлери.
Куруланган огород
Кунукчылду карарды.
Түшкен жанмыр жолдордо
Түүлип калган жадыры.
Күски чапкыр чечектер
Куугара берген тургулайт,
Табыжы жаан адару
Талымзырап чек учпайт.
Аркадан туман көдүрилет,
Агаштан тамчы тамчылайт.
Комургайлар салкынга
Кожондожып тургулайт.
Кара-куу булуттар
Кайдаар да мендеп көчкилейт,
Тайгадан түшкен эзинең
Там ла соок эзиндейт.

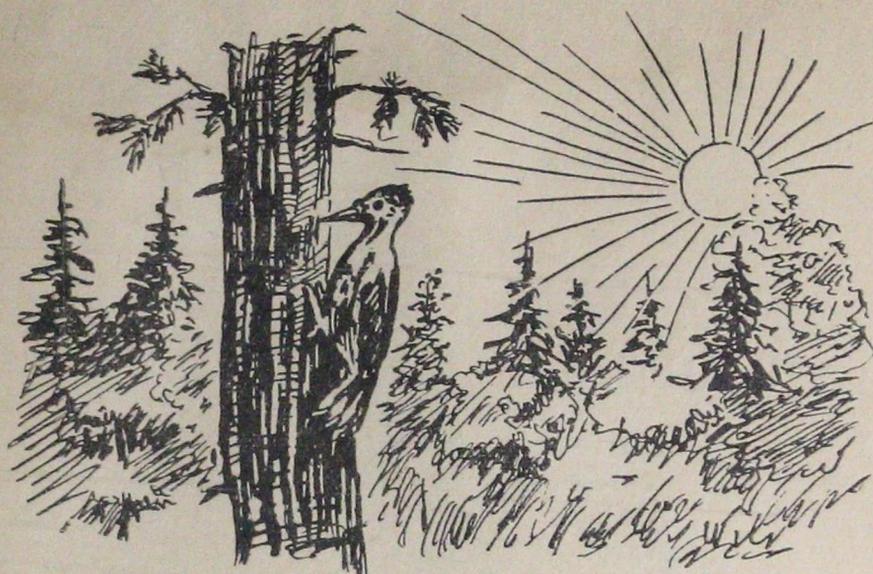

БАЛЫКЧЫЛАР

Айас, айас таң атты,
Ак туман кайылды.
Агын сууны жаратай
Балыкчылар отурды.
Кармак буузы тартылып,
Кандый балык илинер?
Чарчандалып, кажайып,
Чараган качан көрүнер?
Кара-чоокыр сагыскан
Кажатты кырлай секирет,
Каркылдайт, чыркылдайт,
Калак, нени ол сезет?
—Кармакта жемди солыыр!— деп,
Балыкчылар мендеди,
Банкаларын көрөрдө,
Чойлошкондор жок болды!

Опту-житү саңыскан
Омок-седен чыркылдайт.
Нени де билбес немедий,
Ойноп, ойлоп, чыркылдайт!

ТОМЫРТКА

Арка ичинде серүүнин!
Тандак ыраакта кажайат.
Кызыл бөрүктү томыртка
Карагайды токулдадат:
— Эзен, эзен, жаңы күн!
Эртечил, жакшы ишчи мен.
Ончо агаштардын ооружын
Ондоп, жазатан доктор мен.
Каршуулу курт-конусты
Кайда ла жүрзе, табарым,
Оролоп кирген тагманы
Ойып, казып тударым.
Агаштын өзөк-жүреги
Ару болзын качан да,
Жажыл бүри элбиреп,
Жаранып өссин аркада.

ОЛОРДЫ САНАНЫП JӮР

Јер-телекей үстүнде
Јери башка балдар бар.
Ак-јарыктын алдында
Алтан жүзүн ороон бар.
Кара чачту најылар
Канча јерде јуртап јат,
Алтын сары чачтулар
Алты талада өзүп јат.
Ак чырайлу балдарды
Ангылайтан учур јок,
Терези кара балдарга
Тееркейтен јан јок.
Телекейде балдар-көөркийлер,
Түнгей эмей ончозы.
Бала ол бала ла,
Балада ненин јаманы.
Ончо балдарга эненин
Эркези керек эмес пе?
Алып болуп өзөргө,
Ак сүди керек эмес пе?
Кандый ла бала качан да
Каткы-ойынды сүүп јат.
Улустын айткан чөрчөгин
Угарга олор сүүп јат.
Тату конфет качан да

Керек болор балдарга,
Ыраак жол качан да
Солун болор балдарга.
Жер үстүндө балдардын
Бүткени түңей, билеринг,
Же жаңыс ла бир неме—
Жүрүми башка олордын...

Чарлидий балдар көп,
Чамчазы ыртык жүргүлөйт.
Ачап буржуй жеринде
Аштап-суузап өлгилөйт.
Торолоп, тонуп жүрөргө,
Не чыгатын болбогой,
Салымы ондый болзын—деп,
Не жайады болбогой.
Тенери түрткөн өргөлөр
Тенкейишкен тургулайт,
Ачана-жутма кабындый,
Арсайышкан тургулайт.
Ол жердин жарадын
Ойногон тенис жалап жат,
Байлардын кату жүрүмин

Бастыра јер көрүп јат...
...Куу чырайлу уулчагаш
Оромло базып баратты,
Теп ле тегин санааркап,
Тенип жүрбей канайтты...
Јаш көөркий арыган,
Аштаганы сүрекей...
Магазиндерде кандый ла
Јакшы курсак бар эмей.
Көрсөң, ол—ресторан,
Көкүген улус ондо көп.
Килеп билбес байларда
Кижии кайкаар акча көп.
Залда јылу, јаркынду,
Саң башка кеен кеберлү.
Јүзүн-базын музыка
Јүрекке тийер ийделү.
Канча түмен курсактар
Кандый јакшы јытанат!
Чинеези јок уулчактын
Чилекейин агызат...
Боройгон көөркий јалтанып,
Бозогоны алтады.
Ичкен-јигеннин артканын
Тударга ол кармайды...
—Уурчыны тудар!—деп,
Улыган кыйгы угулды.
Бош аштаган уулчакты
Полицейлер уужады...
Ол баланын салымы
Ондый туру жүрүмде,
Јаан кижидий кунугып,
Јаштаң ала түрмеде...
Канчаны кыйнап јоголткон
Кара түрме унчукпайт...
Чагы чыгып арыган
Чарли узак унчукпайт...

Том деп негр уулчакты
Тарындырбас неме жок,
Чырайы кара неме!—деп,
Чыйралкабас неме жок.
Ак ээлер ийделү,
Ак ээлер ачынчаак,
Кажы ла буржуй жамылу,
Кажы ла бай сайыркаак.
Ак-жарыктын үстүне
Том узак жүрбеген,
Же кичинек уулчагаш
Жескимчини көп көргөн:
Телекейде кулдар бар,
Тенкейишкен бийлер бар,
Жокту-жойу улус көп,
Жон кулданган байлар көп.
Кара, ак улусты
Ылгап турар жанду ба?
Аргазы жок жоктуны
Кыйыктайтан жанду ба?..

...Жаан тенгисте жайканып,
Пароход тын барып жат.
Жарык күни жаркындап,
Жараш жүрүм өдүп жат.
Керептин кеен үстүндө
Господалар тургулайт.
Жараш кийимдү, тойу-ток,
Жайканыжып баскылайт.
Жаан керептин түбинде
Жалчылар ла матростор.
Кап-кара таш көмүр,
Кап-кара негрлер.
Ак палуба үстүлө
Кара уулчак жүгүрөт—

Том иштенип, байлардын
Айбыларын бүдүрет.
Жаңгыс ла тун ортодо
Томнын ижи түгенет.
Колы-буды сыстажып,
Уур уйкузы төгүлет.
Кату полго жадала,
Карануйда ол ыйлайт.
Же ыйды кем угатан?
Учунда ол уйуктайт.
Кандый да ый-сыгытты
Капиталдар аайлабас.
Ачана көстү буржуйлар
Аштаганды ажаарбас!..
Бир катап пароход
Кандый да портко токтоды.
Ончо улус сүүнип,
Городко мендеди.
Матростор келеле,
Солун куучын айттылар.
Кандый ырысту жер!—деп,
Кайкажып турдылар.
...Кайда да ыраакта
Кар түжүп жат,—дежет,
Кара ла ак улустар
Ончозы ондо тенг,—дежет.
Ырысту жарык жүрүмдү
Лагерьлер бар,—дежет,
Өскүс-жабысты базынбас
Жайым жанду жер,—дежет...
Том куучынды сонуркап,
Торт аайлабай тындады.
Онын кийининде түниле
Уйуктап болбой сананды:
„Кар дегени немези?
Кандый куштар болотон?
Ыраакта кандый талада

Ырысту жүрүм табылган?..“
Том көөркий качан да
Ак карды көрбөгөн..
Тен жүрүмдү балдарла
Түнейлежип жүрбеген...

Жас келди, эбире
Жаркынду, сүүнчилү!
Жүгүрип ойноорго,
Сүрекей жилбүлү!
Же аштап жүреле,
Канайып ойнойтон?
Женил курсакты
Кайдан табатан?
Пьер деп уулчак
Площадьта отурды,
Чанкыр чечектер
Садып отурды.
Таштын үстүне
Чечектер журайт,
Жазап, эптү,
Жараш журайт.
Өткөн улус
Сонуркап көрөт,
Кыжыранг кижини
Кылчайып өдөт.
Ичи ачып
Килеген неме
Үч акчаны
Чачып ийет...
Талдама уулчак
Пьер сүүнет,
Талантын мынайып
Садып жүрет.
Айылында онын
Сыйыны, энези...

Иш таппаган
Жокту адазы..
Тенери кандый
Чанкыр, чанкыр!
Телекей кандый
Кату, казыр!
Же Пьерде
Найылар бар,
Жергелешкен
Уулдар бар.
Кожо газет
Садып жүрет,
Кожон салып,
Ойноп жүрет.
Амыр-энчү
Бек болзын деп,
Албатылар
Нак жатсын деп,
Кычыруга
Кол салдырып,
Кылыктуга
Тын соктырып,
Уулчактар
Көп иштенген,
Улу ишти
Чек бүдүрген,
Стенелер сайын
Бичик бичиген,
Ичте санаазын
Оштүгө жетирген:
Американдар,
Атанаар!—деген,
Янкалар,
Жаныгар!—деген..
Кичинек Пьер онойып,
Кижини кайкаар иш эдет,
Албатызына тузалу

Акту күчин јетирет!

Конфет соорып, каткырып,
Кару школго барганда,
Бичик-биликке үренип,
Пионер болуп алганда;
Јаңы школдор төзөлип,
Јаранып өзүп турарда;
Эне-аданнын јүрүми
Эмди байып каларда;
Кару улу Төрөлин
Кайкалду тыгып турарда;
Келер јүрүминг там ла
Кеен көрүнип турарда—
Сен качан да ыраакта
Најыларынды сананып јүр,
Аштап-суузап, шыралап
Јүргендерди билип јүр!

ОНОС СУУНЫҢ ЖАРАДЫНДА

Ак чакпыны чачылып,
Онос суу агып жат.
Калжу бӱткен Кадынга
Биригерге барып жат.
Изӱ июнь айда да
Суунын соогы сӱрекей.
Кырдын суузы болгондо,
Ару, ару ол эмей.
Качан да озо ӱйлӱрдӱ
Эжинбейтен алтайлар,
Ырызын чыга берер деп,
Айдыжатан улустар.
Капылдаган кара кам
Нени айтпас, кӱрмӱс, ол!

Ада-эненин билбезин
Тузаланган кўрўм ол!
Эмди мен эжемле
Эжинерге барадырым.
Колхозчынын уулы мен,
Мен эжинип билерим!

ТАНА КЫЗЫЧАК

Кайкамчылу музыка
Кандый жараш угулат,
Тананын бијези
Балдарды кайкадат.
Жайгыда Тана Артекте
Амырап жүрген,— дешкилейт.
Украинский танецти
Ўренип алган,— дешкилейт.
Кара чачту Тананын
Бијезининг эптүзин!
Колы-буды ээлчен,
Көрөргө дө жакшызын!
Жүрүм мындый болор,— деп,
Озодо кем бодогон,
Алтай кижн балазы
Бијечи деп кем билген!

ШКОЛГО!

Будильник час шалтылдайт,
Шыңгыраарга жеткелек.
Борорып таң кажайат,
Пөтүк күлүк эткелек.
Киске таңма уйкуда,
Кискеде иш бар эмес!
Уурчы күчүк уйда,
Урок ондо бар эмес!..
Je Вовадый эртечил
Жер үстүнде кем бар?
Жараш кеен фуражка,
Жаны сумка ондо бар.
Ўренчик болгон кижиге
Уйку ол неме бе!
Баштапкы катап школго
Баратаны тың неме!

„БЕШ“!

Калганчы урок божоды.
Кару күзүни шыңырайт,
Коля десе тетрадын
Колынан салбай аяктайт.
Баштапкы катап баатыр „беш“
Тетрадка бичилген,
Оны Коля аяктап,
Ого канайып сүүнбейтен!

УРОКТО ОТУРЗА...

Кандый да бир уулчак бар,
Качан да тым отурбас!
Ары-бери ајыктап,
Айткан сөсти јарт укпас.
Портфелинен нени де
Калырадып кодорор,
Партага нени де
Карманынан чыгарар.
Ручказын оозына
Сугуп алган отурар,
Көзнөктөн кайдаар да
Көрүп алган отурар...
Ондый бала качан да
Урокторды аайлабас.
Онон неме сураза,
Ол унчукпас, унчукпас!...

БАЖАЛЫКТАР

Геройлор бзўп јат	3
Бакалар	7
Отряд јуулды	11
Айылчылар	13
Тўлкўчектер	15
Келескен	18
Чочкочоктор	20
Кўски кўн	22
Балыкчылар	23
Томыртка	25
Олорды сананып јўр	26
Онос сууныг јарадында	36
Тана кызычак	38
Школго!	39
«Беш!»	40
Урокто отурза	41

Елизавета СТЮАРТ

ЛЯГУШКИ

На алтайском языке

Редактор *Л. В. Кокышев.*

Художественный редактор *А. М. Кузнецов.*

Корректоры

А. М. Борбуев и А. Г. Тондоева.

Сдано в набор 28/III-1960 г. Подписано в печать 16/VII-1960 г.

Формат 60×92 1/16. Печ. л. 2,6.

Уч.-изд. л. 1,44. Тираж 1000 экз. Заказ № 119.

Цена 70 коп.

Горно-Алтайское книжное издательство.

Типография № 15, г. Горно-Алтайск,

проспект имени Сталина, 29.

70 акча

ГОРНО-АЛТАЙСК . 1960